

O. ref. : A / 94 / 008

BETREFT : **Ontwerp van koninklijk besluit tot machtiging van bepaalde personeelsleden van het Bestuur Geneeskundepraktijk van het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu tot het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen.**

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid artikel 29;

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van het Rijksregister van de natuurlijke personen, gewijzigd door de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, inzonderheid artikel 8;

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken dd. 3 maart 1994, door de Commissie ontvangen op 4 maart 1994, en aangevuld door een nota dd. 21 april 1994 van de Inspecteur-generaal van het Bestuur Geneeskundepraktijk;

Gelet op het verslag voorgesteld door de voorzitter;

Brengt op 2 mei 1994 het volgende advies uit :

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG :

1. Het ontwerp van koninklijk besluit dat de Commissie voor advies werd voorgelegd, beoogt ambtenaren van het Bestuur Geneeskundepraktijk van het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu te machtigen tot het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Krachtens artikel 1 van het ontwerp van koninklijk besluit, zijn de begunstigen van de machtiging :

- de leidend geneesheer-ambtenaar van het Bestuur Geneeskundepraktijk van het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu;
- en de ambtenaren van niveau 1 van het voornoemde Bestuur, die bij naam en schriftelijk hiertoe op grond van hun functie zijn aangewezen.

Artikel 3 van het ontwerp van koninklijk besluit preciseert dat het identificatienummer van de natuurlijke personen enkel mag worden gebruikt voor de identificatie in bestanden, repertoria en dossiers, en dat het gebruik "*uitsluitend betrekking (heeft) op de personen*", dit wil zeggen "*uitsluitend op de dossiers van de personen*" bedoeld in het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, en de wet van 4 april 1989 betreffende de uitoefening van de veeartsenijkunde.

Bovendien vermeldt artikel 4 de omstandigheden die dit gebruik kunnen vereisen, namelijk :

- de betrekkingen tussen deze ambtenaren en houder van het identificatienummer van het Rijksregister.
- de betrekkingen tussen de ambtenaren en alle andere openbare overheden en instellingen die reeds gemachtigd zijn dit nummer te gebruiken en die handelen in het kader van hun wettelijke en reglementaire bevoegdheden.

II. ONDERZOEK VAN DE DOELEINDEN VAN HET ONTWERP :

2. Overeenkomstig artikel 5 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, is het de taak van de Commissie om van bij het begin na te gaan of het persoonsgegeven dat het identificatienummer van het Rijksregister is, het voorwerp mag uitmaken van een verwerking die verenigbaar is met de doeleinde die vermeld wordt in het ontwerp koninklijk besluit.

A. Doeleinde die in het ontwerp van koninklijk besluit wordt aangegeven.

Identificatie in de bestanden, repertoria en dossiers.

3. De diensten van het Bestuur Geneeskundepraktijk van het Ministerie van Volksgezondheid zijn in dit geval belast met het beheer, met name, onder meer de centralisatie van de administratieve dossiers van de beoefenaars van de geneeskunde.

Deze dossiers kunnen afkomstig zijn van 2 bronnen.

Eenzijds, kunnen ze afkomstig zijn van één van de tien provinciale geneeskundige Commissies, wanneer ze betrekking hebben op de controle en het toezicht van de wettelijke uitoefening van de geneeskunde.

Anderzijds kunnen ze afkomstig zijn van de verschillende diensten van het Bestuur Geneeskundepraktijk, wanneer deze toezicht houden op de erkenning en de stage van de beoefenaars van de geneeskunde (dienst voor de erkenning van huisartsen, dienst voor de erkenning van Geneesheren-Specialisten, dienst voor de paramedische beroepen, dienst voor verpleegkunde).

4. Bij deze centralisatietask en teneinde dubbele registraties te vermijden, kan het gebruik van een unieke identificatiemiddel nuttig en adequaat blijken, om een efficiëntere identificatie mogelijk te maken van de beoefenaars op wie deze dossiers die van verschillende diensten afkomstig zijn, betrekking hebben.

Uit de inlichtingen die de Commissie door het Bestuur Geneeskundepraktijk werden verstrekt, blijkt echter dat bij het Bestuur thans reeds een intern nummer wordt gebruikt.

De Commissie is van mening dat dit intern nummer op zichzelf voldoende wordt gebruikt als uniek identificatiemiddel voor het bijhouden van de bestanden, repertoria en dossiers.

In haar bezorgdheid voor het vermijden van een toenemende banalisering acht de Commissie het bijgevolg veiliger voor de persoonlijke levenssfeer om het gebruik van dit intern nummer aan te moedigen, eerder dan het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister.

B. Doeleinden die niet in het ontwerp van koninklijk besluit worden vermeld.

5. Ingevolge een verzoek om bijkomende inlichtingen dat bij het Bestuur Geneeskundepraktijk werd ingediend, preciseerde deze laatste aan de Commissie bijkomende doeleinden waarvoor zij het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister wenst.

a) Bijwerking van het bestand van de beoefenaars van de geneeskundepraktijk.

6. Uit de documenten die het Bestuur geneeskundepraktijk de Commissie bezorgde, bleek deze bijwerking onontbeerlijk voor :

- de uitwerking van een statistisch kadaster van de beoefenaars van de geneeskunde;
- het bekomen van correcte adressen, die de contacten tijdens de erkenningsprocedure mogelijk moeten maken.

In deze documenten rechtvaardigt het Bestuur Geneeskundepraktijk dit onontbeerlijk karakter op basis van

- de adreswijzigingen van de beoefenaars van de geneeskunde, ingevolge overlijden of migratie;
- de moeilijkheden die zij ondervindt bij het correct bijhouden op basis van een fonetisch onderzoek en een vergelijking van de geboortedata van de beoefenaars van de geneeskunde met de gehele Belgische bevolking;
- de herhaalde vergissingen te wijten aan de ontoereikbaarheid van de huidige techniek die bij het bijhouden van het bestand wordt toegepast in samenwerking met het Rijksregister.

Rekening houdend met deze laatste aanwijzingen is de Commissie van mening dat het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister verenigbaar is met de doeleinden van de bijwerking van het bestand van de beoefenaars van de geneeskunde, dat door deze administratie wordt bijgehouden.

b) Overdracht van gegevens aan andere instellingen.

7. Uit de documenten die door het Bestuur Geneeskundepraktijk werden overgemaakt, blijkt eveneens dat overdrachten van gegevens aan andere instellingen, zoals RIZIV, noodzakelijk zijn in het kader van de controleopdrachten van de beoefenaars van de geneeskundepraktijk.

Bij dergelijke overdrachten zouden "on nauwkeurigheden kunnen opduiken die voortvloeien uit de adresveranderingen", on nauwkeurigheden die zelf voortvloeien uit het ontbreken van een uniek en efficiënt identificatiemiddel bij het bijwerken van het bestand.

Het Bestuur Geneeskundepraktijk haalt trouwens zelf het voorbeeld aan van een onjuiste identificatie, die reeds aanleiding gaf tot de onterechte schorsing van een beoefenaar van de geneeskunst, die de naamgenoot was van een andere.

Om dergelijke risico's op on nauwkeurigheden en vergissingen te vermijden, is de Commissie van oordeel dat het gebruik van een dergelijk identificatiemiddel toereikend, ter zake dienend en niet overmatig is voor een correcte overdracht van gegevens naar andere instellingen waarmee het Bestuur Geneeskundepraktijk eventueel in contact moet treden.

III. GEBRUIKSVOORWAARDEN

8. De Commissie stelt de vermelding van de strikte voorwaarden voor het gebruik van het identificatienummer op prijs. Het gaat hier namelijk om :

- de toegang van de gebruikers, die beperkt is tot de geneesheer-ambtenaar van het Bestuur en tot ambtenaren van niveau 1 van de dienst die worden gekozen op grond van hun functie;
- de jaarlijkse opstelling van een lijst van de ambtenaren aan wie die machtiging werd toegekend, met vermelding van hun graad en functie. Deze lijst wordt volgens dezelfde periodiciteit gezonden aan de Commissie.
- en eveneens het gebruik van het identificatienummer dat beperkt is tot de betrekkingen met de betrokken personen en tot de betrekking die de bevoegde ambtenaren onderhouden met de openbare overheden en instellingen die zelf de machtiging hebben verkregen bedoeld in artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

IV. CONCLUSIES

9. De Commissie kan niet anders dan een ongunstig advies uitbrengen over het ontwerp zoals dit thans wordt voorgesteld. Het aangegeven doeleinde rechtvaardigt in dit geval immers niet het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister.

OM DEZE REDENEN :

10. Brengt de Commissie een ongunstig advies uit.

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) J. PAUL

(get.) P. THOMAS.